

AK-29

První ročník, osmé číslo, datum lepé, cena za absurdní pojetí udělena dvacátá třetí

Spolupracovali: Jiří Kačur, Johann Sebastian Cháb, Jonáš Jenšovský jakožto pozorovatel, mlčící, stále ještě

Rozhovor s Jiřím Kačurem, kolesem na moři se pohupujícím

Kolikrát jste byl u moře?

Mnohokrát.

Proč myslíte, že nemáme moře a čím si to vynahrazujeme?

Mám pocit, že za tím stojí zlomyslné geologicko morfologické spiknutí tajuplných hlubin země a každý, kdo o tom chce vědět více, by si měl určitě podrobně přečíst Cestu do středu země od J. Verna. Dalším nezanedbatelným faktorem je tzv. politika a česká holubičí povaha výsledky tady jasně vidíme. Naše námořní a ponorková flotila se rozpustila jako kostka cukru.

Zkrátka jsme v minulosti vedli špatnou koloniální politiku.

Kam až poplynou vládní škrty?

K prostému a idylickému splynutí s přírodou a rozvoji záhumenkářství a zahrádkářských kolonií a zejména ke snížení výskytu obezity jak u dětí tak u dospělých a taktéž k většímu rozšíření cyklistiky a pěší turistiky, ale vidím tady také jistá negativa jako možné výrazné rozšíření alkoholismu beztak již výrazně rozšířenému.

Máte pocit, že vyléčit se to už nedá? Je to opravdu před zhroucením?

To máte jako s průjmem. V podstatě se jedná o nepříjemnou záležitost s výrazně prospěšným očištným účinkem, ale nevidím to tak černě, zejména zaujmu-li stanovisko nějakého transcendentálního vesmírného oka. Ve vesmíru dochází každou vteřinu k nějakému výbuchu a zhroucení, ale celý stroj jede přesto poměrně hladce klidně dál. Otázkou je sice kam, ale hlavně, že to jede. Mám sice obavu, že do prdele, ale člověk neví, možná také k lepším zítřkům. Každopádně nám z posledního ekonomického vývoje nejenom v Evropě plyne nejedno poučení a to zejména to, že nafoukaná domýšlivost, odporná ziskuchtivost za každou cenu, arogance a nedůslednost může vést pouze k zaslouženému trestu a jak už to tak chodí, potrestání budou většinou nevinní střídalové včetně mne i vás a mám pocit, že vystoupit z rozjetého vlaku není kam.

No a co ŘECKO?

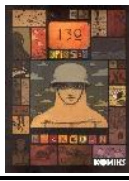
No Řecko mám rád, zejména místní lehké stolní víno Retsinu a pochopitelně také řecké olivy a když už se bavíme o moři, musím říci, že moře v Řecku je naprosto úžasné. Prostě nádhera. Takže doufám, že se tu krizi podaří odvrátit, i když za ni samotní řeči určitě nesou nezanedbatelný podíl viny a bohužel řešení bude bolestivé a určitě nejenom pro ně.

Antikvářovo povzdychnutí

Zejména nad současným způsobem cestování k moři a doprovodnými formami doprovázejícími tyto cesty, neboť se to většinou má tak, že celý rok pobíháte jako nějaká šílená veverka v kleci vybudované z darwinistického pojetí ekonomiky, které ovšem některým jedincům umožňuje provozovat poněkud klidnější formy relaxace, než ty o nichž právě píšete. Po celoročním shonu a šetření nakonec odletíte na týden či dva někam k moři, třeba do Chorvatska a je to. Neříkám, že by cestování bylo škodlivé či, že nemá vůbec žádný smysl. Právě naopak správně pojatá cesta může duchovním rozvoji prospět víc než deset kilo heroinu, ale ty tak zvané únikové cesty nikam nevedou leda tak nazpátek do pekla všednosti, ale koneckonců i toto peklo je záležitostí postoje a opravdu není nutné za každou cenu někam jet a myslet si, že konečně tam člověk dosáhne vytoužený klid a kdo si to myslí, měl by vědět, že po smrti bude mít klidu více než dost. Takže vraťme se k našemu cestování a podívejme se podrobněji jak může taková cesta probíhat. Začne to v přeplněném letadle nebo na přeplněných dálnicích a skončí to někde o rovného pobřeží přeplněného hotelovými komplexy a přeplněnými plážemi, takže pomalu nemůžete najít místo na pláži, na které se navíc pořád něco děje. Když už ho najdete tak se určitě spálíte a dostanete horečku a když půjdete k místnímu lékaři zjistíte, že jste sice pojištěni, ale že těch tří sta euro musíte zaplatit hned, takže do konce pobytu nepijete víno, ale vodu z vodovodu, z níž dostanete průjem....

Knižní doporučení

Mořský vlk, Bílá velryba, Dvacet tisíc mil pod mořem. Děti kapitána Granta. Maják na konci světa. Cesta kolem světa za osmdesát dní, Robinson Crusoe a tak dále a tak dále. Rád bych vám doporučil něco ke čtení, kde figurují češi a moře, ale vypadá to tak, že vás musím odkázat na náš poslední kulturní čtvrtek se stejným názvem jako je naše téma, které se prostě v naší literatuře příliš neobjevuje, takže co naplat musíme si něco vytvořit sami a když se porozhlédnu kolem a kolem tu najednou mi vyvstává před vnitřním zrakem celá řada českých víceméně spojených s mořem a navíc s dobrodružným příběhem i s kriminální zápletkou. Nevím jak často pan Mrázek navštěvoval přímořská letoviska, ale každopádně si někde v Nice mohl vyměňovat kufřík s dolary třeba s Radovanem Krejčím, který toho času dlí v Jižní Africe a nepochybuji o tom, že již navštívil mys Dobré naděje a také Maledivy, kde si mohl porozprávět s některým z našich politiků třeba s bývalým premiérem Grosem, který možná právě teď loví žraloky poblíž Floridy a všechny tyhle týpky by v naší povídce mohlo dobrodružně pozatýkat nějaké speciální komando a kdybychom to dobře napsali mohlo by z toho být něco a la Frederick Forsyth, jehož poslední román Kobra byste si ale sebou k moři na dovolenou pro ukřácení dlouhé chvíle klidně mohli vzít, i když pro mne osobně již nadšení pro Forsytha vyprchalo dávno, protože má v podstatě pořád stejný styl, ale na druhou stranu to má šťávu a navíc se nejedna epizoda posledního románu odehrává na moři a v oceánu, takže tématicky to zapadá s dovolenou u moře, ale velkou literaturu tady nehledejte a nenaleznete ji ani v dobrodružných příbězích O. Batličky, které jsou ale psány životem, protože tento náš opravdový dobrodruh, a že jich moc nemáme, ledacos z toho o čem psal zažil stejně tak jako akademik Běhounek při své cestě vzducholodí za severní polární kruh, viz Trosečníci severního ledového moře...

Komiksové okénko

Na Slovensku se řešilo zjevení Panenky Marie, v Německu zjevení tureckých imigrantů a u nás by se mělo probírat zjevení Nikkarina. Jeho pojetí komiksu dosáhlo na lať tak vysokou, že snad taková nebyla ještě vytyčena. Rozhodně ne v Čechách (a že se Saudkovi omlouvám a posílám k lůžku bonboniéru). Zjevení, které se nemusí nutně svatořečit, ale chvalořečení je tu vcelku povinností. Nikkarin se vykašlal na lacinou výuku pyrotechniky a praštil do čtenářstva vlastní moudrostí. Moudrost pojal ve stylu - kdo absurdnu korunu, tomu ona celou ruku i s ramenem. Moudrost, která mi lahodila víc než rozdychtěný výraz při pohledu na špatně nalazenou puritánku. Ale co má Nikkarin společného s mořem? Rozevlátou fantasií a absurdnost? A co má s fantasií a absurdností společné moře? Sakra. Dejme tomu, že ryby. To jako vysvětlení bohatě stačí. Ne, neplní si v příběhu postavy košíky piknikovou stravou. Ani kruhy na plavání se nešerpou. Stačí lehké poklepání na rameno a Nikkarin odvádí čtenáře do krajin, které člověku nejsou povědomé a proto jsou tak přitažlivé. Nikkarin je snaha. A snaha je Nikkarin. Jeho kresba je překvapující. Nádherně překvapující. Bůh zaplať za Nikkarina.

Filmový krat'as

Ale jistě, nabízí se film Účastníci zájezdu. Moře tam je. Češi také. Ale chuť o něčem takovém psát? Ta odpadla hned při zadání tématu. Nabízí se i Pupendo a jeho Balaton. Snad i Dovolená s Andělem, kde se sice moře příliš nevyskytuje, ale rozhodně se o něm sní. Potajmu. Film, kde by inteligentně rezonovali Češi a moře není. Možná, že třetí přechroupaný v Čelistech byl původem Čech.

Vrhněme se na film ze zahraniční produkce, kde Češi sice nejsou konkrétně zmiňováni, ale rozhodně se jim koupání v mořské vodě hojně dopřává. Film 2012. Katastrofický film v kterém je moře dopřáno všem závistivcům, kteří tak hořekovali, když souseď jel utratit celoroční úspory na týden k laguně. Vlna tsunami smete povrch zemský z povrchu zemského a ani se příliš nesnaží zakrýt fakt, že se jedná jen o hollywoodský podvrh. Do toho vybuchují sopky. Praskají švy planety při celozeměkulním zemětřesení. Zašejkovat trochu tou obezitou není nikdy na škodu. Dle posledních zpráv předstihla obezita v úmrtnosti hladovění. Dobrý výkon. Gratulujeme a účet za odtučňovací kůru posíláme do nějaké vyhublé africké vesnice.

2012 je film zmatečný. Jeden muž z lidu snaží se nalodit na jednu ze tří arch Noemových, kam si místečko předplatili jen ti všemocní, všerozhodující, kam nechťejí, sobečci jedni neukojení, vpustit nikoho bez vstupenky. Když pomínu fakt, že obyčejný muž umí řídit auto, kdo také ne, i fakt, že obyčejný muž dokáže akrobatické kousky s dvouplošníkem hodné Nobelovy ceny za blbost. Když pomínu i fakt, že lze, za účasti ne příliš překvapeného výrazu obyčejného muže, nechat potopit Mount Everest jen pro ten efekt a onanii z provedení, jedná se o film nadmíru vtipný.

Co lze z filmu vypožorovat. Výuka lásky a oddanosti a snad i blbosti. Hlavní hrdina zachraňuje nejen sebe, ale i svou rodinu, přítele a nějaké zcela neznámé lidi. Výuka patetického sebeobětování a národní hrdosti je zde ztvárněna prezidentem Junajtu Stejts of Amerika, kterýžto odchází z Bílého domu ošetřovat raněné. Všude padají meteority (!?!), požární auto hoří, nemocnice hoří, zápal hoří, a lidé umírají. Jako ten kompars. Ale co s tím vším mají společného Češi? Proboha? Krom faktu, že se všichni utopí pod vlivem celosvětové tsunami asi nic.

Film vydělal [800 000 000 dolarů](#). To je částka, která by snad mohla vytlouct násilím trochu sádla z [obéznic](#) a přečerpat ho do těch [podvyživených](#).

Je to částka, která by skoro zapláclla Řecký dluh, je-li vůbec nějaký. Místo toho jde na reklamu a tvorbu další z Emmerichových paskvilů.

Poetické třestění

Filip Topol a jeho Psi vojáci se ponořili do hlubin hloupé historie s tím, že hrát, to už nikdy. Plakat je povoleno. Truchlit také.

Snad pro útěchu trochu Topolovi poezie, která když nezabije, tak byla tragicky nepochopena.

Vrhněme se na rozjímání. Buďme oním rozjímáním. Jen nezachrápat.

*Filip Topol
1994-95*

Houpačka

Tento život kape jako rezavá voda
Kapky se slétají jako rackové
V bouři rzi a oceán

Oceán se převaluje jako tento život
Jediné co ti zbývá je říct si:
Tanči, prosím tě, tanči...

Zprávy z jiné společnosti

* Linda Lovelace, hvězda legendárního pornofilmu Deep Throat, se bude soudit s mořskou hlubinou. Hlubina prý uráží její jemnocit a, krom jiného, vykrádá její výrobní značku.

* Česká prasnice Soňa se dočkala odškodnění a bude jí posmrtně pozlaceno kopýtko. Případ prošetřuje František Frk, člen Sušovického JZD

* Česko, nepočítaje v to mírumilovnou Moravu, vyhlásilo 25.9.2011 válku Číně. Válka trvala deset minut do objasnění faktu, že překladatel z čínštiny do češtiny šišla a slovo Šti'stien přeložil jako gumový projektil ač měl na mysli ropný vrt na Olšanech.

* Rychlé šipy na moři. Tak se nazývá nový díl z pozůstalosti Foglara. Dle všeho se stateční chlápci utkají v knize s Krakenem a konečně spočinou v klidném objetí mořské hlubiny. Na což si Linda bude opět stěžovat.

* Mořská hladina demonstrativně nestoupne už ani o píď, uvedl její mluvčí Edgar Allan Pú. Proti čemu demonstruje nevedl.

Dětské okénko

V moři jsou hvězdice. Jsou tam i koráby pirátů. A několik desítek tun igelítek. V moři jsou i kameny. Někdy, za teplých dnů, jsou v moři i děti. Děti v moři v zásadě skotačí. Obzvláště ty české, které jinak skotačí v rybnících. České děti jezdí k moři s Českými rodiči. To znamená obaleny konzervami z Tesca a pivem. Konzervy sní u moře, piva se nesmí ani dotknout.

Někdy se dítě v moři utopí. To pak je na pláži smutek a nikomu se moc nechce do vody, protože nastala ta posvátná chvíle, kdy se všeobecně tuší, že tam stejně všichni skončí. Prvním odvážlivcem se chvíli pohrdá, ale, protože se vlastně jedná o smrt, na tu se musí zapomenout, pak se vrhnou do vln zase všichni. A co? No skotačí.

Auto obalené prázdnými konzervami a smutečným oznámením se pak pomalu plouží do Čech. Tahle dovolená se moc nevydařila. Příští snad bude lepší. Pojede se s druhým dítětem k Macoše.

Hudební prozření aneb co v rádiu neuslyšíte i kdybyste se na uši stavěli

Pro Američana je Slovan jako Slovan. Všechno to hnije v Rusku, v té Mecece slovanstva, kterou zapomněli zpopelnit, a tak ji teď alespoň zpoplatňují. Z pohledu Američana je Ukrajina totožná s Českem. Nechme se unést jeho pohledem a představme ukrajinskou skupinu, která vyluzuje zvuky ne příliš vzdálené mořskému řevu jakože erotiky.

5Nizza [:pjatnica:] se profiluje světu jako skupina hrající reggae i když reggae vlastně vůbec nehraje. Nebo ne aspoň tolik, aby se tím dala zaškatulkovat. Hlavním vývozním artiklem 5Nizzy je hlas zpěváka Andriy Zaporozhetse. Jeho mečivý pocit, že krása se dá vyjádřit i naplno otevřenou hubou je nepřekonatelná. Zvláštností jejich tvorby je, že ji příliš nesnesou muži. Jako přijít ke kopřivce při nákupu ne příliš ojetého Volva. Náhdera doplněná jakýmsi pudovým odporem, který nejde léčit, protože vlastně není proč.

Zaporozhets asi vyzařuje mužnost zcela překvapující. Mužnost, která nemlátí kolem sebe pěstmi, nevyhrožuje třetí světovou u brady výčepního, který točí podmíraky, neplývá spermicidy na řeči o fotbale, ale plní jimi rozdychtěné ušní boltce.

Jejich pojetí krásy nemá daleko ke kráse. K té melancholické. K té kdy zavřít oči a čekat na úder je stavem přirozeným a žádaným.

[Jejich píseň Soldat](#). Jejich úpění do krásy. Krásy zadělané zbytněním.

Faktický konec moří a Čechů

Společné souznění těchto dvou veličin pomalu končí. Moře je daleko, peněz ubývá a čím dál je moře, tím méně peněz Čech má. Začnou se lovit z chlebníků zapšklé bolševické pětihaléře, vymetat pavučiny z toren a Macocha začne být v kurzu. Finanční krize, kterou si lid zvolil za svou krásnou a jasnou budoucnost, se zhostila rozpočtů rodin s jemností vola a rozcupovala panelákové sny o mušlích, o roztoužených Tahířankách, o uspávajícím pohupování na vlnách, kteréhokoliv, ale hlavně moře.

Pozastaví se Čech v rozletu snad až prehistorickém dřív než nakřčil nohu k odrazu. Bolševik dovolil Jugošku, tržní kapitalismus dovolí cokoliv, ale to by si to člověk musel dovolit. Což je problém tržního kapitalismu. Svoboda je tu zvěčněna rozmachem vlastní šikovnosti nebo spíš schopností rdousit kolemjdoucí za pochodu.

Moře se obejde bez prázdných idejí s nápisem Kostelecké uzeniny, které tak rády a ochotně ve formě konzerv hyzdily už i tak dost ohyzdné vyhlídky. Ale strávník Kosteleckých uzenin nesnese už jen pomýšlení na letní čumění do Macochy. Nesnese pomýšlení na Beskydy, když Last minute má na letáčích tak krásně modroučké bazény u tak nádherně modroučkého moře. A tak našinec začne modroučkovatět jak se bude snažit dosáhnout toho, aby svou ukvapenou svobodymilovností (rozuměj závislost na konzumu) dopravil jednou ročně aspoň na týden do třetího mořského vzduchu a vzruchu.

Macocha je nudná prohlubeň. Jen takový rigol. Výmol pro sociálně sice přizpůsobené, ale zcela slabé.

To se radši sedfu, než nejat na dovolenou.

Ministerské huby se plní škrty a sedřeným se snaží dokázat, že naděje umírá poslední a že pohřeb má někdy kolem čtvrté zítra odpoledne.

Příklady, které vynívají tak, ale tak logicky. Dejme tomu že máme $3+3+3+3=12$

Dle ministerských úvah dojdeme seškrtním několika položek ke stejnému či vyššímu výsledku. Popatřeme na ministerskou logiku, kterou tak inteligentně tolerujeme. $3+1+1+2=?$ Dle ministerské kalkulačky 12. Dle kalkulaček z PRCu je výsledek 7. Tak kde je tady jaká logika.

Zvolme si do čela Shian Ťhi-seuna, bude nám o tolik lépe. Aspoň tu chvíli. A že si nebudeme rozumět? Vždyť už teď tápeme. Aspoň budeme tápat u moře se šnorchem v mordě.

Transformační inferno mořského ducha

V roce 2012 nastane transformace. Rok 2012 nastane dle některých hloubavých v říjnu roku 2011. Tedy teď.

Stačí si lehnout na podlahu. Roztáhnout póry (viz návod v reklamní brožurě Avonu). Zhluboka se nadechnout a nechat transformaci proudit tělem. Lidstvo je momentálně duchovně natolik otupené, že nemůže přijít nic jiného, než zlepšení.

I moře je tvor. I moře má osobnost. I moře se, kupodivu, bude transformovat. Roztáhne póry (viz reklamní brožura Bazény až do domu s.r.o.). Zhluboka se nadechne a prostě se transformuje.

Podstatnou změnou bude, že začne ze svých útroby vyluzovat všechny Čechy. Pak Slováky. Hned po nich vyvrhne na břeh překvapených bretonců celou Atlantidu i s fungující kanalizací. Přeskupí se migrující hejno tuňáků. Přeskupí se i uvanuté slunečníky. Začne to být koží. Zcela určitě.

Antikvářovo pojednání o... knize Joža Nižňanského Dobrodružství Mórica Beňovského, opravdového slovenského dobrodruha z 18. století, jehož pohnutý osud inspiroval slovenské filmaře k natočení vydařeného televizního seriálu, který si budu muset stáhnout z Ulož to a totéž doporučuji i vám, protože se zcela určitě pobavíte. Jinak samotná kniha je pouze ve slovenštině a to je dobře, neboť mi umožnila si provětrat polozapomenutá slovenská slůvka a rád se s vámi podělím citací odstavce... Beňovský právě vo chvíli, keď Žofia vykrikla, odskočil nabok a len tak sa zachránil pred istou smrťou: šabl'a na neho mierená prebodla hrud' Rozáliinho manžela... Sami uznáte, že je to nádhera, napríklad ta šabl'a, naše šavle nebo ono len a keď...

Soutěž...

Soutěž v prohlížení fotografií z dovolené.

Ten nejurputnější z turistů, který předvede panu Kačurovi to největší možné množství vlastních fotografií aniž by byl zbit vyhrává.

Výherce si odnese neskonanou úlevu již zmíněného pana Kačura, která ho bude hrát na srdci.

Budeme se těšit na vaši touhu ukazovat cizím lidem sebe.